

crifeàcies f. pl. Família de bials arborícoles, rarament rupícoles, amb tiges reatures i ramoses, de càpsula gairebé sessil i peristoma doble. - singular: crifeàcia.

↳ Hiperb.

cridòria f. Crida, esvalot.
sentir una gran cridòria

crim m. Violació greu de la llei moral. Cometre un crim. Crim de lesa majestat, contra el sobirà de l'Estat. | Ex. Acte determinat per la llei com possible d'una pena aflictiva i infamant. | Des sob. falliment o tort greu. Es un crim d'ajudar a pta gent. | Abs. El fet de cometre crims. Viure del crim.